

ບົນດານເືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສິບເອັດ

ການເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍຝ່າຍຄຳພະຍາກອນຂອງການກັບຄືນມາຂອງສັນຕະປາປາ ແລະ
ປະທານາທິບໍດີຄົນທີໄປດ

Jeff Pippenger
2024-03-17

ຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດຍັງເຖິງລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງປະຫວັດສາດ
ໃນເວລາທີ່ສັນຕະປາປາກັບຄືນສູ່ບັນລັງຂອງໂລກໃນຖານະຫົວທີໄປດ ຄືໜຶ່ງໃນເຈັດຫົວ.
ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຈະຈຳແນກຢ່າງຮອບຄອບເຖິງລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງປະຫວັດສາດ
ເມື່ອປະທານາທິບໍດີຄົນທີໄປດ ຄືໜຶ່ງໃນເຈັດປະທານາທິບໍດີ
ສຳເລັດການກຳລັງຂອງຮູບຈຳລອງສັດຮ້າຍຂອງສັນຕະປາປາ.
ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມການພິຈາລະນາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍພູຄາເມນ ແລະ ວັນຄ້າຍວັນເກດຂອງເຮໂຣດ.
ທັງສອງພາບປະກອບອັນສັກສິດນີ້
ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນບໍ່ຊ້ານື້ນສະຫະລັດອາເມລິກາ
ຊຶ່ງກໍ່ຖືກເປັນຕົວແທນເຊັ່ນດຽວກັນໃນຂັ້ນສິບເອັດຂອງດານເືອນບົດທີສິບເອັດ.

ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມ;
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນຈາກມືຂອງລາວ, ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະຜູ້ນຳໜ້າໃນບັນດາລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ.
ດານເືອນ 11:41.

ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຜູ້ປ່ອມແປງໄດ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂຣດໃນຂັ້ນຄຳນັ້ນ.
ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂຣດໃນປະຫວັດສາດຂອງອິສະຣາເອນບູຮານແມ່ນແຜ່ນດິນຢູດາ,
ແລະມັນໄດ້ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນແຜ່ນດິນທີ່ນຳມາແລະນຳເຜີ້ງໃຫມ່ຂາດ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ພ້ອມທັງເຫດອື່ນໆ
ມັນຈຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂຣດ. ມັນຮຸ່ງໂຣດເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລືອກນະຄອນຫຼວງຂອງມັນຄືເຢຣູຊາເລັມ
ໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ,
ແລະເປັນນະຄອນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ເພື່ອສະຖາປະນາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົາໄດ້ນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ
ເຮົາມີໄດ້ເລືອກເມືອງໃດໜຶ່ງໃນບັນດາເຜົ່າທັງປວງຂອງອິສະຣາເອນເພື່ອສ້າງນະມັດສະການສະຖານໃນນັ້ນ
ເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ;
ແລະເຮົາກໍ່ມີໄດ້ເລືອກມະນຸດຄົນໃດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໜືອປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄືອິສະຣາເອນ:
ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ;
ແລະໄດ້ເລືອກດາວິດໃຫ້ຢູ່ເໜືອປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄືອິສະຣາເອນ. 2 ຂ່າວຄາວ 6:5, 6.

ແຜ່ນດິນຢູດາຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດສຳລັບອົດສະຣາເອນບູຮານຕາມຄວາມ
ໝາຍຕົວອັກສອນ, ແລະສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນແຜ່ນດິນຝ່າຍວິນຍານຂອງຢູດາ,
ຄືແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດສຳລັບອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ຝ່າຍວິນຍານ.

“ເມື່ອແຜ່ນດິນຊົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໄວ້ເປັນທີ່ພິເສດສຳລັບປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງຕາມສຽງຊື່ນຳແຫ່ງຈິດສຳນຶກຂອງຕົນເອງ,
ແຜ່ນດິນຊົງເປັນເວລາຍາວນານຫຼາຍປີຢູ່ພາຍໃຕ້ໄລ່ບ້ອງກັນແຫ່ງພຣະອຳນາດສຽງສຸດ, ແຜ່ນດິນຊົງພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມໂປດປານໂດຍການໃຫ້ມັນເປັນຄັ້ງຮັກສາແຫ່ງສາສະໜາອັນບໍ່ລືສຸດຂອງພຣະຄຣິດ,—
ເມື່ອແຜ່ນດິນນັ້ນ ໂດຍຜ່ານບັນດາຜູ້ນຳຕົວບັນຍັດຂອງຕົນ ປະກາດປະຖົມຫຼັກການແຫ່ງໂປຣແຕສຕັງ ແລະໃ

ຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ການຫຼົງອອກນອກລຸ່ມອກທາງແບບໂຮມັນໃນການບົດເບືອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,—ເມື່ອນັ້ນແຫຼະ ພາລະກົດຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຄົນແຫ່ງຄວາມບາບຈະຖືກເປີດເຜີຍ.” Signs of the Times, June 12, 1893.

ຫຼັງຈາກກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອບອມໄດ້ພິຊິດກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້ (ສະຫະພາບໂຊວຽດເດິມ) ໃນຂັ້ນສືບ, ໃນປີ 1989, ຈາກນັ້ນມັນກໍໄດ້ພິຊິດແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ໃນຂັ້ນສືບເອັດ ຄຳວ່າ “ບັນດາປະເທດ” ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາ, ແລະບໍ່ແມ່ນຖືກຕ້ອງຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເພາະວ່າໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, “ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ” ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົ້ມນັ້ນແມ່ນຄົນຈຳພວກໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງວັນຊະບາໂຕວັນທີເຈັດ ແລະວັນແຫ່ງດວງອາທິດ ກ່ອນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຈະມາເຖິງ.

“ການປ່ຽນແປງວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຕາປະທັບແຫ່ງອຳນາດຂອງຄຣິດຈັກໂຮມັນ. ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່, ເມື່ອເຂົ້າໃຈຂໍ້ຮ້ອງສົດຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ແລ້ວ, ເລືອກທີ່ຈະຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕອັນບອມແທນວັນຊະບາໂຕແທ້, ດ້ວຍການນັ້ນກໍກຳລັງຖອດການຄາລະວະແກ່ອຳນາດນັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ບັນຊາໃຫ້ຖືຮັກສາວັນນັ້ນແຕ່ຜູ້ດຽວ. ຕາປະທັບຂອງສັດຮ້າຍຄວັນຊະບາໂຕແບບສັນຕະປາບາ, ຊຶ່ງໂລກໄດ້ຍອມຮັບເອົາແທນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້.”

“ແຕ່ເວລາທີ່ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນ ຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ມີຄຣິດສະຕຽນແທ້ຢູ່ໃນທຸກຄຣິດສະຕະຈັກ ລວມທັງໃນສາດສະໜາຈັກໂຮມັນຄາທອລິກດ້ວຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະໄດ້ເຫັນພັນທະໜ້າທີ່ຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່. ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງຈະຖືກປະກາດໃຊ້ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ຖືວັນຊະບາໂຕບອມ, ແລະເມື່ອສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍໃຫ້ນັ້ນມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ເມື່ອນັ້ນເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຂອງບອມແລະຂອງແທ້ຈະຖືກຂີດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ແລ້ວຜູ້ທີ່ຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຫຼີ້ນຂອງພວກເຂົາ.”

“ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ການຢ້າງຮອດແລ້ວ. ເມື່ອຄຣິດສະຕະຈັກໂບຣແຕສຕັ້ງຈະຮ່ວມມືກັບອຳນາດຜ່າຍໂລກເພື່ອຄຳຊຸກສາສະໜາອັນບອມ ຊຶ່ງເພາະການຕໍ່ຕ້ານສົງຄາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາໄດ້ອົດທົນຕໍ່ການຂົ່ມເຫັງອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ໃນເວລານັ້ນ ວັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະປາບາຈະຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍອຳນາດຮ່ວມກັນຂອງຄຣິດສະຕະຈັກແລະລັດ. ຈະມີການຫັນເຫຈກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ ຊຶ່ງຈະຈົບລົງພຽງແຕ່ໃນຄວາມພິນາດຂອງຊາດ.” Bible Training School, February 2, 1913.

ພວກຊົນຊົນຂອງ “ຫຼາຍຄົນ” ຜູ້ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົ້ມໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຖືກຖືຜິດຊອບຕໍ່ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງວັນສະບາໂຕ ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ສຳລັບເວລານັ້ນ ອັນເປັນຈຸດຫັນປ່ຽນ ແລະ ວິກິດໃນປະຫວັດຂອງທັງຄຣິດສະຕະຈັກແລະບັນດາປະຊາຊາດ. ຊົນຊົນນັ້ນແມ່ນຄຣິດສະຕະຈັກແອດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ຊຶ່ງໄດ້ໄປເຖິງຈຸດສຸດແຫ່ງການພະເນຈອນຂອງພວກເຂົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານແຫ່ງການກະບົດ. ທີ່ນັ້ນເອງ ພວກເຂົາຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຖຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຕະຫຼອດການ. ແອດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ບໍ່ວ່າໃນຄາເດັດຄົງທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງປີ 1844 ຈົນເຖິງ 1863 ຫຼືໃນຄາເດັດຄົງທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງປີ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະພຣະອົງກ່າວແກ່ລາວວ່າ, ມົດສະຫາຍເອີຍ, ເຈົ້າເຂົ້າມາໃນທຶນໃດຢ່າງໃດ
ໃດຍບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບງານມົງຄຸນ? ແລະລາວກໍນຶງອົງ. ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ວ່າ,
ຈົ່ງມັດມືແລະຕົນຂອງລາວ, ແລ້ວພາລາວໄປ ແລະໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນຄວາມມັດພາຍນອກ;
ໃນທຶນນີ້ຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂົບແຂ້ວ. ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກມີໜ້ອຍ.
Matthew 22:12-14.

ສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ ບໍ່ວ່າໃນປີ 1844 ຫຼື 2001 ກໍແມ່ນເປັນການເອີ້ນໄປສູ່ງານອະພິເສກສົມຄົດ.
“ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ” ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົ້ມໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ແມ່ນ “ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ”
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລະແທນທຶນນັ້ນກັບກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະ
ບວນອະພິເສກສົມຄົດຂອງກະສັດສົບອົງກັບແມ່ຍິງໃສເພນີແຫ່ງໂຮມ. ສຳລັບການສົມຄົດນັ້ນ
ບຸກຄົນໜຶ່ງສາມາດຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຕົນໄວ້ໄດ້
ເພາະສັງຄົມທຸກພວກເຂົາຕ້ອງຮັບເພື່ອເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງຕົນອອກໄປ
ແມ່ນການຖືກເອີ້ນດ້ວຍນາມສະກຸນຂອງແມ່ຍິງໃສເພນີທີ່ຖືກຄອງເໝືອນກະສັດສົບອົງ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຍິງເຈັດຄົນຈະຈັບຊາຍຄົນດຽວໄວ້ ແລະກ່າວວ່າ,
“ພວກເຮົາຈະກິນອາຫານຂອງພວກເຮົາເອງ ແລະນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາເອງ;
ຂໍແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງທ່ານ ເພື່ອບັດເບົາຄວາມອັບອາຍຂອງພວກເຮົາໄປ.” ອີສາຍາ 4:1

ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບດ້ານອາຫານຄັ້ງທຳອິດ ເພາະພວກເຂົາເລືອກກິນເຂົ້າຈີ່ຂອງຕົນເອງ
ແທນທີ່ຈະເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງສະຫວັນ. ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບຄັ້ງທີສອງ
ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຂົາຄວນຈະຖວາຍພຣະສິລິເດພຣະເຈົ້າໂດຍການສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ພວກເຂົາກັບເລືອກສວມເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຕົນເອງ.
ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍປະດູເຈຍລົດມັດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ສະແດງນາມ
(ພຣະລັກສະນະ) ຂອງສັດຮ້າຍ ເພາະພວກເຂົາເລືອກປະຕິເສດນາມ (ພຣະລັກສະນະ) ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຈຸດປະສົງທີ່ນີ້ມີໂຮດສ້າງເມືອງໜຶ່ງ (ລັດ), ແລະຫໍຄອຍໜຶ່ງ (ຄຣິດຈັກ),
ໃນການກ່າວເຖິງບາບໂລນເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ, ກໍເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ສ້າງນາມໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ມາເຖີດ, ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເມືອງໜຶ່ງ ແລະຫໍຄອຍໜຶ່ງສຳລັບພວກເຮົາ,
ທີ່ອອດຂອງມັນອາດຈະເຖິງຟ້າສະຫວັນ; ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ,
ຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວເທິງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.” ປະຖົມມະການ 11:4

ຊື່ແມ່ນສັນຍາລັກແຫ່ງລັກສະນະ, ແລະລັກສະນະໃນຄຳພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍຕົວທິເບດ,
ຊຶ່ງມາຈາກເຈັດຕົວນັ້ນ, ແມ່ນສະພາບສອງດ້ານຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງສາສນາຈັກ (ຫໍຄອຍ) ແລະ
ລັດ (ນະຄອນ). ໃນວິກິດແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ ມະນຸດຈະຖືກແຍກອອກເປັນສອງພວກ.

“ຈະມີໄດ້ພຽງແຕ່ສອງຈຳພວກເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ລະຝ່າຍໄດ້ຮັບເຄຣືອງໝາຍຢ່າງແຈ້ງຊັດ, ຄື
ດ້ວຍຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຫຼືດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືຂອງຮູບຂອງມັນ. ບຸດ
ແລະ ທີ່ດາທຸກຄົນຂອງອາດາມຕ້ອງເລືອກເອົາພຣະຄຣິດ ຫຼືບາຣັບບາສເປັນຜູ້ນຳຂອງຕົນ. ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຈັດຕົນເອງຢູ່ຝ່າຍຂອງຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ ກໍກຳລັງຢືນຢູ່ໃຕ້ທຸກດຳຂອງຊາຕານ ແລະ
ຖືກກ່າວໂທດວ່າໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ປະພຶດຕິພຣະອົງຢ່າງຫຼາຍຊ້ຳ.
ພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດວ່າໄດ້ຕັ້ງໃຈຕອກຕະປູພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຊີວິດ ແລະ
ພຣະສິຣິຮຸ່ງໂລດ ໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.” Review and Herald, January 30, 1900.

ຊົນຈຳພວກໜຶ່ງຈະເປັນຕົວແທນແຫ່ງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ,
ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງຈະເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະສາຍາຂອງພຣະຄຣິດ.
ຈຳພວກໜຶ່ງຈະນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງສົມຄົດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງຈະນຸ່ງ “ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນເອງ.”

ຈຳພວກໜຶ່ງຈະກົນອາຫານແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງຈະກົນ "ເຂົ້າຈີຂອງຕົນເອງ."
ຈຳພວກທີ່ກົນເຂົ້າຈີຂອງຕົນເອງ ແລະຍັງຄົງຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນເອງໄວ້ ເປັນຕົວແທນຂອງ
"ຄົນເປັນອັນຫຼາຍ" ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ແລະເຂົ້າທັງຫຼາຍນັ້ນແມ່ນ
"ຄົນເປັນອັນຫຼາຍ" ຜູ້ຈະຖືກໂຄ່ນລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາທັງຫຼາຍທີ່ຈະໄຖ່ສະພາບອັນສູນເສຍຂອງຕົນ
ເມື່ອປະນີໃສຂອງເຂົາຖືກເປີດເຜີຍໃນວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືຄວາມຫວັງອັນບອມວ່າ
ຖ້າພວກເຂົາສາມາດຍອມຮັບນາມຂອງໂສເພນີແຫ່ງໂຣມ, ການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນຈະລົບລ້າງ "ຄວາມອັບອາຍ"
ຂອງພວກເຂົາ.

ໃນເວລານັ້ນ, ຄົນຈຳນວນນ້ອຍຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ,
ແລະຕໍ່ມາໃນຂໍ້ທີສິບເອັດ ຍັງມີອີກກຸ່ມໜຶ່ງຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ "ຫຼົບພົ້ນ"
ຈາກມືຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຈອມບອມ. ຄຳພາສາເຮັບເຄີຍທີ່ເປັນວ່າ "ຫຼົບພົ້ນ" ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດ
ຫມາຍເຖິງການຫຼົບພົ້ນບານປະໜຶ່ງວ່າດ້ວຍຄວາມລືນ,
ແລະຄຳນິຍາມນັ້ນສິດເນື້ອຄວາມຄິດຂອງການຈັບກັອນສະບູໄວ້ໃນນ້ຳ, ແລະເນື່ອງດ້ວຍຄວາມລືນຂອງສະບູ
ມັນຈຶ່ງຫຼຸດອອກຈາກມືຂອງທ່ານ. ອົງປະກອບຫຼັກຂອງຄຳນິຍາມຂອງຄຳນີ້, ເມື່ອມັນຖືກນຳໃຊ້ໃນພາສາເຮັບເຄີຍ,
ຄືວ່າ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຫຼົບພົ້ນນັ້ນ ກ່ອນການຫຼົບພົ້ນ
ເຄີຍຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຄວບຄຸມຂອງສິ່ງທີ່ມັນຫຼົບພົ້ນອອກຈາກ.

ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດ ການຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງສາມຜ່າຍຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນບອມ
ໄດ້ສຳເລັດຂຶ້ນ.

"ພວກໂປຣເຕສຕັນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການຍືນຍົງມືຂ້າມຫວັງເຫວເພື່ອຈັບມືກັບລັດ
ທົວນີຍານນິຍົມ; ພວກເຂົາຈະເອື້ອມຂ້າມເຫວເລິກເພື່ອຈັບມືກັບອຳນາດໂຣມັນ;
ແລະພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສະຫະພາບສາມປະການນີ້
ປະເທດນີ້ຈະດຳເນີນຕາມຮອຍຂອງໂຣມໃນການຢຽບຢຳສິດແຫ່ງຈິດສຳນຶກ." The Great Controversy,
588.

ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາຈັບມືກັບສະຫະປະຊາຊາດ ແລະກັບອຳນາດສັນຕະປາປາໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຈະມີກຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ກ່ອນໜ້ານັ້ນເຄີຍຢູ່ໃນມືຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງ "ຫຼົບໜີ"
ອອກຈາກມືຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອບອມແບງ.
ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນເຄີຍຖືກກັກໄວ້ຢູ່ໃນອຳນາດກຳຂອງພະລັງສັນຕະປາປາ.
ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໃນງານລ່າງວັນເກດຂອງເຮໂຣດໂດຍໂຍຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາ
ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນຖືກຈອງຈຳຢູ່ໃນຄຸກໃຕ້ດິນຂອງໂຣມ ຄອຍຖ້າຄວາມຕາຍ ຫຼື ການປົດປ່ອຍ.
ຊົນຊັ້ນຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຫຼົບໜີອອກຈາກການຈອງຈຳຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາມເຜົ່າ
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກເຖິງອົງປະກອບສາມປະການຂອງບາບໂລນສະໄໝໃໝ່.

ໃນເວລານັ້ນເອງ, ສຽງທິສອງໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບແປດ ເອີ້ນປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ໜີອອກຈາກບາບໂລນ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ເສື່ອນໃນການພິພາກສາຂອງນາງ ຊຶ່ງກຳລັງຈະເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ.
ສຽງທິສອງນັ້ນແມ່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງສຽງຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ
ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນກຳລັງປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມດ້ວຍສຽງດັງ. ເມື່ອຜູ້ທີ່ຫຼຸດພົ້ນຈາກມືນັ້ນ
(ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງການຍອມຈຳນັນ), ເຂົາກໍ່ຫຼຸດພົ້ນຈາກມືຂອງກະສັດເໜືອບອມ,
ແລະຈາກນັ້ນເຂົາກໍ່ພົບມືຂອງກະສັດເໜືອທີ່ເທົ່າຈົງ.

ທຶນກາເມນ ພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານຖືກປະຫານຊີວິດ,
ແລະເນື່ອງຈາກວ່າເທບທຽມອັນເປັນເພດຊາຍທຶນພວກເຂົາເປັນຕົວແທນນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງລັດ, ແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງອາຊທາໂຣດເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກ.
ເອວຢົາໄດ້ສັງຫານພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງຈຸດສູນສຸດຂອງອານາຈັກທຶນກາ,
ເຖິງແມ່ນວ່າສາສະໜາແຫ່ງໂບຣແຕສຕັ້ງທຶນຖອຍ ດັ່ງທຶນກາເປັນຕົວແທນໂດຍຊາໂລເມ
ຍັງຄົງຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ ຊາໂລເມ, ໂບຣແຕສຕັ້ງທຶນຖອຍ, ໃນຖານະທຶນຊາໂລເມ, ຍົວເຢົາເຮໂຣດ,
ແລະກະສັດສົບອົງກົດກວົງທຶນເຂົ້າສູ່ພັນທະມົດລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບລັດ ກັບຫົວທຶນເປດ
ຊຶ່ງເປັນມາຈາກເຈັດຫົວນັ້ນ. ຊາໂລເມແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮໂຣດຜູ້ມີຕົ້ນຫາຜົດບາບທາງເລືອດຍາດ
ປາຖະໜານາງຢູ່ໃນໃຈຂອງຕົນ.

ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເບິ່ງແມ່ຍິງເພື່ອປາຖະໜານາງ
ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ລ່ວງປະເວນກັບນາງແລ້ວໃນໃຈຂອງຕົນ. ມັດທາຍ 5:28.

ຄວາມໃຄ່ຕ້ອງອັນເປັນການຮ່ວມປະເວນລະຫວ່າງຍາດພັນ້ອງຂອງເຮໂຣດຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ
ໄດ້ທຳໃຫ້ເນື້ອກາຍຂອງພວກເຂົາຖືກຜູກຮວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ ແລະດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບຊາໂລເມ.

ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ຊາຍຈະລະບົດາແລະມານດາຂອງຕົນ ແລະຈະຜູກພັນກັບພັນລະຍາຂອງຕົນ;
ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນເນື້ອດຽວກັນ. ປະຖົມມະການ 2:24

ໃນງານລ້ຽງວັນເກີດຂອງເຮໂຣດ, ເຮໂຣດແລະຊາໂລເມໄດ້ກາຍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ, ແລະເຮໂຣດ,
ຜູ້ທີ່ຖືກໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າໂດຍອາຮາບ, ເປັນຫົວໜ້າຂອງກະສັດສົບອົງແຫ່ງອານາຈັກພາກເໜືອ.
ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທຶນຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້,
ອານາຈັກທຶນກາຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກສູນສຸດລົງເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນເຂົ້າດຽວອັນໜຶ່ງ
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມກັນຂອງເຂົ້າແຫ່ງຄຣິດຈັກແລະລັດ (ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ),
ຖືກເອວຢົາຂ້າເສຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາໂລເມໄດ້ລ່ວງເຮໂຣດ, ກາຍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັບລາວ,
ແລະຊັກຈຽລາວໃຫ້ມອບອານາຈັກເຄີຍໜຶ່ງຂອງຕົນ (ຄື ລັດທຶນອົບຄອງທົ່ວໂລກ) ໃຫ້ແກ່ມານດາຂອງນາງ
(ຄຣິດຈັກທຶນອົບຄອງທົ່ວໂລກ). ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ຊາໂລເມກໍໄດ້ເຂົ້າຄວບຄຸມອາຮາບແລະສິບເຜົ່າຂອງລາວ,
ເພາະກະສັດທັງສົບອົງລ້ວນແຕ່ພ້ອມຕ້ອງກັນ.

ແລະເຂົາສັດສົບເຂົ້າທຶນຈຳໄດ້ເຫັນນັ້ນ ແມ່ນກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກເທື່ອ;
ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເປັນກະສັດຢູ່ຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ. ພວກເຂົາມີຈິດໃຈອັນດຽວກັນ
ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ພຣະນິມິດ 17:12, 13

ສັດຮ້າຍທີ່ເຂົ້າໄດ້ມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ນັ້ນ ແມ່ນສັດຮ້າຍຕົວທີ່ຍິ່ງແພດສະຫຍາມນັ້ງຄຳຢູ່ເທິງ.
ສັດຮ້າຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງລັກສະນະແຫ່ງຮູບຈຳລອງ
ຊຶ່ງແມ່ນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງສາສນາຈັກແລະລັດ ໂດຍມີຍິງນັ້ນ (ສາສນາຈັກ)
ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ ເພາະວ່ານີ້ເປັນການສົມລົດແບບລາຕິນ
ທຶນາມສະກຸນເປັນນາມຂອງພັນລະຍາ ແລະທີ່ຊຶ່ງຍິງເປັນຜູ້ປົກຄອງຊາຍ
ອັນເປັນການກະບົດຕໍ່ຄວາມສຳພັນແຫ່ງການສົມລົດທີ່ເທົ່າອົງ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັດກັບຍິງນັ້ນວ່າ,
"ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດແລະການຕັ້ງຄັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ;
ເຈົ້າຈະອອກລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ; ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຈະມຸ່ງໄປຫາຜົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຂົາຈະປົກຄອງເຈົ້າ." ປະຖົມມະການ 3:16

ກະສັດທັງສົມຄວາມຄົດເຫັນດຽວກັນ ແລະ ມາໃຈດຽວກັນ.

“ພຣະນິມິດ 17:13–14 ຖືກອ້າງອີງ. ‘ພວກເຂົາມີຈິດໃຈອັນດຽວກັນ.’

ຈະມີການຜູກພັນແຫ່ງຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນສາກົນ, ຄວາມກົມກຽວອັນໃຫຍ່ຫຼວງອັນດຽວ, ສະຫະພັນແຫ່ງກຳລັງຂອງຊາດານ. ‘ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ.’ ດັ່ງນັ້ນ ອຳນາດອັນຕາມອາເພີໃຈ ແລະບົບບັງຄັບ ອັນດຽວກັນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ເສລີພາບໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄຳຊົມເຊີຍຂອງມະໂນທຳ, ຈະຖືກສະແດງອອກ ເໝືອນດັ່ງທີ່ອຳນາດນັ້ນເຄີຍຖືກສະແດງໂດຍລະບົບສັນຕະປາປາ ເມື່ອໃນອະດີດມັນໄດ້ຂຶ້ນແຫ້ງບັນດາຜູ້ທີ່ກ້າ າປະຕິເສດບ່ອມຄອງຕາມພິທີກຳແລະພິທີການທາງສາສະໜາຂອງໂຣມັນນິຍົມ.”

“ໃນສົງຄາມທີ່ຈະຖືກຕໍ່ສູ້ໃນວັນທ້າຍທັງຫຼາຍນັ້ນ ບັນດາອຳນາດທີ່ເສື່ອມຊາມທັງປວງທີ່ໄດ້ກະບົດອອກຈາກ ຄວາມຈິງຮັກພັກຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢຊູ ຈະຮ່ວມກັນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນສົງຄາມນີ້ ວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະບັນຍັດຂັບສີ ຈະເປັນປະເດັນສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເປັນຂັດແຍ້ງ; ເພາະໃນພຣະບັນຍັດເລື່ອງວັນຊະບາໂຕນັ້ນ ພຣະຜູ້ປະທານພຣະບັນຍັດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າ ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

ກະສັດສົບອົງ, ຊົງມີຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາຄືອາຮາບ ຫຼືເຮໂຣດ, ໄດ້ຖືກຊັກຈູງໂດຍຊາໂລເມ, ບຸດສາວຂອງນາງເຮໂຣເດຍ. ສະຫະປະຊາຊາດ, ຊົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໄດ້ຖືກຊັກຈູງໂດຍຊາໂລເມ, ສາສະໜາບອມຂອງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ, ແລະຊົງແຕ່ເດີມເຄີຍເປັນອານາຈັກທີ່ຫົກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ເຂົ້າຄວບຄຸມອານາຈັກຂອງກະສັດສົບອົງ, ຜູ້ທີ່ໝົດເຫັນພ້ອມກັນທີ່ຈະມອບອານາຈັກເຄື່ອງໜຶ່ງຂອງພວກຕົນແກ່ສາສະໜາຄາທອລິກ. ພວກເຂົາຕັດສິນໃຈຢ່າງເປັນເອກະສັນນີ້, ເພາະກະສັດທັງໝົດໄດ້ຖືກຊັກຈູງໂດຍການຟ້ອນຮ່າອັນຍ້ອຍວນຂອງຊາໂລເມ. ພວກເຂົາເຫັນພ້ອມກັນທີ່ຈະນຳ ພະລັງອັນຮ່ວມກັນຂອງພວກເຂົາໄປໃຊ້ໃນວຽກງານຂ້າຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

ສັດຮ້າຍ (ສະຫະປະຊາຊາດ) ຖືກປົກຄອງໂດຍກະສັດຜູ້ເປັນປະມຸກ (ບຸດສາວຂອງ Jezebel). Jezebel ໄດ້ຊີ້ນຳບຸດສາວຂອງນາງໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນຄວາມສຳພັນອັນຜິດຜົນແລະຜິດທາງເລືອດກັບ Herod ແລະກະສັດອື່ນໆ, ເພາະນາງເປັນແມ່ຂອງຍິງໃສເພນີທັງຫຼາຍ. ນາງເປັນຜູ້ຈັດຫາຊາຍໃຫ້ແກ່ບຸດສາວຂອງຕົນເອງ. Herod, Ahab ແລະສະຫະປະຊາຊາດ ຖືກລ່ວງໂດຍຜູ້ພະຍາກອນບອມ, ຊົງຄືສະຫະລັດອາເມລິກາ. ສະຫະລັດອາເມລິກາຢຸດທີ່ຈະເປັນອານາຈັກທີ່ຫົກ ເມື່ອພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງ Baal ຖືກສັງຫານ, ແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງ Ashtaroth (Salome) ກ່າຍເປັນອຳນາດປົກຄອງຂອງອານາຈັກທີ່ຈັດໃນທັນທີ, ເນື່ອງຈາກມັນທຳຊ້າໃນໂລກ ສົງຄົມນັ້ນຫາກໄດ້ກະທຳສຳເລັດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນບັນດາກະສັດຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນກັບບຸດສາວຂອງຍິງໃສເພນີ, ແລະຍິງໃສເພນີນັ້ນແມ່ນແມ່ຍິງຜູ້ປົກຄອງເຫນືອສັດຮ້າຍ. ພຣະເຢຊູຊົງນຳສະແດງຈຸດສຸດຂອງສົງໜຶ່ງ ໂດຍອາໄສຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງນັ້ນ. ດັ່ງທີ່ພາບປະກອບໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 17 ກ່ຽວກັບອານາຈັກແບດໄດ້ເປີດເຜີຍອານາຈັກແບດໃນດານເຮອນ ບົດທີ 2, ສັດຮ້າຍ ແລະ ແມ່ຍິງຜູ້ຂີ້ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ ກໍໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອີກປະການໜຶ່ງ, ຊົງຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການທີ່ວ່າ ສົງທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງສົງສຸດທ້າຍ.

ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເຈັດ ແມ່ນການອ້າງເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ດານເຮອນ ບົດທີສອງ,

ຊຶ່ງເປັນການອ້າງເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ໂດຍຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນ ຈຳຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງແປດອານາຈັກເຊັ່ນກັນ, ໃນນັ້ນອານາຈັກທີ່ແປດແມ່ນມາຈາກເຈັດອານາຈັກ. ດັ່ງນັ້ນດ້ວຍ, ການພິພາກສາຍິ່ງນັ້ນ ແລະສັດຮ້າຍທຶນາງຂຶ້ນໃນບົດທີສິບເຈັດ ຈຳຕ້ອງຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນການພິພາກສາໂສເພນເທືອທຳອິດໃນປີ 1798.

ທູດສະຫວັນໄດ້ແຈ້ງແກໂຍຮັນໃນຕອນເບື້ອງຂອງບົດທີສິບເຈັດ ວ່າທ່ານຈະສະແດງການພິພາກສາຂອງຍິ່ງໂສເພນໃຫຍ່ ແລະຂອງສັດຮ້າຍທຶນາງຂຶ້ນ ຄັ້ງທຳອິດທີ່ຍິ່ງໂສເພນນັ້ນຖືກພິພາກສາ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນປີ 1798 ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງມັນ ແລະເວລາແຫ່ງປາຍທາງໄດ້ມາເຖິງ. ແຕ່ເມື່ອ “ເວລາແຫ່ງປາຍທາງ” ຖືກນຳສະເໜີໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ຍ່ອມມຸ້ງຫຼັກໝາຍສອງຢ່າງທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍບຸກຄົນຢູ່ສະເໝີ. ການເກີດຂອງອາໂຣນ ແລະຂອງໂມເຊ ນັ້ນຊາຍຂອງທ່ານ ແມ່ນເວລາແຫ່ງປາຍທາງໃນປະຫວັດນັ້ນ. ຫຼັກໝາຍສອງຢ່າງນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງການເກີດຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາ ແລະຫົກເດືອນຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນລູກພຣີການອ້າງຂອງທ່ານ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກເວລາແຫ່ງປາຍທາງສຳລັບປະຫວັດນັ້ນ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງການເປັນຊະເລື້ອເຈັດສິບປີ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງເວລາແຫ່ງປາຍທາງໃນປີ 1798 ດາຣີອັດ ແລະ ໄຊຣັສ ຫຼານຊາຍຂອງທ່ານ ແມ່ນຫຼັກໝາຍສອງຢ່າງຂອງເວລາແຫ່ງປາຍທາງ. ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງຂອງ Reagan ແລະ Bush ຜູ້ທຳອິດ ໃນເວລາແຫ່ງປາຍທາງຂອງປີ 1989.

ປີ 1798, ຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງອະວະສານ ເມື່ອພຣະທຳດານເອີ້ນຖືກເປີດຜະນຶກໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite, ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການຕາຍໃນເຊື້ອຄຳພະຍາກອນຂອງອົງປະກອບທາງການເມືອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງຄາທອລິກ. ນາຍພົນ Berthier ຂອງ Napoleon ໄດ້ເດີນເຂົ້າໄປໃນວາຕິກັນໂດຍກົງ, ຈັບກຸມສັນຕະປາບາ ແລະຍຸດຕິອຳນາດທາງການເມືອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງຄາທອລິກ. ໜັງປີຕໍ່ມາ, ໃນປີ 1799, ຍິ່ງຜູ້ໄດ້ຂີ່ສັດຮ້າຍນັ້ນຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດ, ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໂດຍສັນຕະປາບາ, ໄດ້ຕາຍລົງໃນການຖືກຄຸມຂັງ. ການພິພາກສາຂອງຍິ່ງໂສເພນນັ້ນ ຮວມເຖິງການພິພາກສາເໜືອສັດຮ້າຍທຶນາງໄດ້ໃຊ້ເພື່ອປົກຄອງບັນດາປະຊາຊາດ. ພຣະນິມິດ ບົດທີ 17 ໄດ້ຊີ້ບອກທັງການພິພາກສາຂອງສັດຮ້າຍ ແລະຍິ່ງຊີ້ບອກເຖິງຍິ່ງໂສເພນຜູ້ທີ່ປົກຄອງເໜືອ ແລະຂຶ້ນສັດຮ້າຍນັ້ນດ້ວຍ.

“ໂລກນີ້ຕັ້ງໄປດ້ວຍພະຍາ, ສົງຄາມ, ແລະຄວາມແຕກແຍກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜຶ່ງ—ຄື ອຳນາດສັນຕະປາບາ—ຊົນທັງຫຼາຍຈະຮ່ວມໃຈກັນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ໃນບຸກຄົນຂອງພະຍານຂອງພຣະອົງ.” Testimonies, volume 7, 182.

ຫົວທີແປດ, ຊຶ່ງເປັນອັນໜຶ່ງໃນເຈັດ, ແມ່ນອຳນາດແຫ່ງສັນຕະປາບາທີ່ປົກຄອງເໜືອສັດຮ້າຍທຶນາງປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍກະສັດສິບອົງ ຜູ້ຊຶ່ງຖືກປົກຄອງໂດຍບຸດສາວຂອງຍິ່ງໂສເພນທີ່ຂຶ້ນສັດຮ້າຍ. ອົງປະກອບຂອງອານາຈັກທີ່ແປດ, ຊຶ່ງເປັນອັນໜຶ່ງໃນເຈັດ, ຈະຕ້ອງຖືກເຫັນໃນປະທານາທິບໍດີທີ່ແປດແລະຄົນສຸດທ້າຍ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນອັນໜຶ່ງໃນເຈັດປະທານາທິບໍດີ, ເມື່ອຮູບຂອງສັດຮ້າຍຖືກສ້າງຂຶ້ນພາຍໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ການປະສົມປະສານຂອງເຂົາສັດທິຫຼັງຖອຍແຫ່ງລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ ແລະ ໂປຣເຕສຕັນ ຈະຕ້ອງມີ “ຫົວ” ໜຶ່ງທີ່ປົກຄອງເໜືອຮູບຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ປົກຄອງນັ້ນຈະເປັນຜູ້ເຜີຍແຜ່ການຢ່າງຫາຜູ້ໃດບຽບບໍ່ໄດ້.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ເພງ ຫຼື ຄຳເພງສັນລະເສີນຂອງອາຊາບ. ໂອ ພຣະເຈົ້າເອຢິ, ຂໍຢຳຊົງນັ່ງງຽບ; ຂໍຢຳຊົງສະຫງົບຢູ່ ແລະ
ຂໍຢຳຊົງນັ່ງເລີຍ, ໂອ ພຣະເຈົ້າເອຢິ. ເພາະວ່າ, ເບຶ້ງແມ່, ບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງກໍຄວາມວຸ້ນວາຍ; ແລະ
ບັນດາຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງໄດ້ຍົກຫົວຂຶ້ນ. ເຂົາໄດ້ວາງແຜນອັນແຍບຄາຍຕໍ່ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ປຶກສາກັນຕໍ່ສູ້ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຊ່ອນໄວ້. ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ມາເຖີດ,
ໃຫ້ພວກເຮົາຕັດພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນປະຊາຊາດໜຶ່ງ;
ເພື່ອວ່າ ນາມຂອງອົດສະຣາເອນຈະບໍ່ມີຜູ້ລະນຶກເຖິງອີກຕໍ່ໄປ.” ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ປຶກສາກັນດ້ວຍໃຈດຽວ;
ເຂົາໄດ້ຜູກພັນເປັນພັນທະມົດຕໍ່ກັນພຣະອົງ: ເຕັນຂອງເອໂດມ ແລະ ພວກອົດຊະມາເອນ; ຂອງໂມອາບ
ແລະ ພວກຮາກາເຣນ; ເກບານ ແລະ ອຳໂມນ ແລະ ອາມາເລກ; ພວກຟິລິດສະຕິນກັບຊາວເມືອງຕີເຣ;
ອັດລູນກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເຂົາດ້ວຍ. ເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາລູກຫຼານຂອງໂລດ. ເຊລາ. ພຣະຄຳເພງ
83:1–8.